

ROOSEVELT IN DELAVSKA ZAKONODAJA

Predsednik smatra, da je treba vladi več avtoritete in da je potreben zakon, ki bo prisilil delavce in delodajalce k spoštovanju pogodb.

WASHINGTON. — Predsednik Roosevelt je mnenja, da potrebujejo združene države zakon, ki bi preprečil kršenje pogodb tako z delavske kot kapitalistične strani. Predsednik je že pretekli teden povedal Arthurju Krocku, dopisniku new-yorskega Timesa, da je enosranje delavskih pogodb med glavnimi cilji njegove druge new-dealske administracije. In znamenja so tu, ki dajejo razumeti, da se Rooseveltova vlada pripravlja, da predloži Kongresu zakonske osnute, ki bodo določali obvezno kolektivno pravnavo industrijskih sporov in enosranje podpisanih pogodb med delavci in delodajalcem.

Krock je preteklo nedeljo objavil v nedeljski izjavi Timesa poročilo, v katerem pravi, da je predsednik namen, umakniti se v privatno življenje po 20. januarju 1941, ko bo potekel njegov drugi predsedniški termen. V istem poročilu je Krock podal Rooseveltov odgovor na obdobjo, da ujava "diktaturo", ker hoče povečati zvezno vrhovno sodišče. Krock je pisal, da je predsednik prepričan, da njegovi nasprotniki napak razumevajo njegove cilje in možne posledice. Predsednik je pred Krockom tudi izrazil bojanjenje, da se ugotovijo pojavit "voditelj, ki bo pohodil demokracijo v imenu reform", ako ne bo sprejet njegov new-dealski program.

"Predsednik je prepričan," piše Krock, "da ni dovolj, da ima zvezna vlada moč paziti na nadprodukcijski ali podprodukcijski nesocialne tipe uposlitve in preprečiti postavljanje cen potom špekuliranja, temveč, da je potrebno, da ima zvezna vlada tudi moč, prisiliti h kolektivnemu pogajanju in prisiliti obe stranki (delavce in delodajalce) k spoštovanju medsebojno sklenjenih pogodb."

Krock nato izjava, da kaže, da bo predsednik nemara zahteval zakonodajo, ki bo dala njenim vladam moč, prisiliti tako delavce kot delodajalce k izpolnjevanju medsebojnih pogodb. Predsednik je dejal Krocku: "Ko se bom 20. januarju 1941 umaknil v privatno življenje, ne želim, da bi bila dežela v položaju, v kakršnem jo je bil bon mogel v tem kratkem času, ki mi je na razpolago, rešiti jenih najtežjih in najbolj vznemirajočih problemov, upam, da jih bom vsaj postavil blizu rešitve, da bo imel moj naslednik lažje delo." Absolutno potrebno pa je, da se proces (reševanja teh problemov) takoj prične."

V bolnišnici
Svetkova ambulanca je odprila v Women's bolnišnici Vincenta Peskaria, 20664 Miller Ave. Nahaja se v sobi št. 2, Medical.

Prispevki za stavkarje
Slovenski urar John Prostor z Waterloo rd. je pred zaključkom stavke pri Fisher Body prispeval v stavkovni pomožni fond še dva dolarja.

Obvezna delavska razsodišča v Avstraliji

Avstralija in Nova Zelandija določata mezde na podlagi stroškov preživljivanja in sta na prvem mestu v pogledu obvezne arbitracije.

ZENEVA. — Švica. — Mednarodni delavski urad Lige narodov je predložil mednarodni delavsko konferenci v Ženevi poročilo, ki navaja, da stoji Avstralija in Nova Zelandija (obe angleška dominijona; Avstralija je razdeljena na šest držav z osrednjim vladom v Sydney) na prvem mestu v pogledu obvezne arbitracije industrijskih sporov. Obe deželi petega in najmanjšega dela sveta imata posebno delavska razsodišča, katerim morajo delodajalci in delavci predložiti v rešitev svoje spore, ki jih ne morejo rešiti sami. Pod označbo "delavci" so seveda mišljene njihove uni-

meti, da se Rooseveltova vlada pripravlja, da predloži Kongresu zakonske osnute, ki bodo določali obvezno kolektivno pravnavo industrijskih sporov in enosranje podpisanih pogodb med delavci in delodajalcem.

Krock je preteklo nedeljo objavil v nedeljski izjavi Timesa poročilo, v katerem pravi, da je predsednik namen, umakniti se v privatno življenje po 20. januarju 1941, ko bo potekel njegov drugi predsedniški termen. V istem poročilu je Krock podal Rooseveltov odgovor na obdobjo, da ujava "diktaturo", ker hoče povečati zvezno vrhovno sodišče. Krock je pisal, da je predsednik prepričan, da njegovi nasprotniki napak razumevajo njegove cilje in možne posledice. Predsednik je pred Krockom tudi izrazil bojanjenje, da se ugotovijo pojavit "voditelj, ki bo pohodil demokracijo v imenu reform", ako ne bo sprejet njegov new-dealski program.

"Predsednik je prepričan," piše Krock, "da ni dovolj, da ima zvezna vlada moč paziti na nadprodukcijski ali podprodukcijski nesocialne tipe uposlitve in preprečiti postavljanje cen potom špekuliranja, temveč, da je potrebno, da ima zvezna vlada tudi moč, prisiliti h kolektivnemu pogajanju in prisiliti obe stranki (delavce in delodajalce) k spoštovanju medsebojno sklenjenih pogodb."

Krock nato izjava, da kaže, da bo predsednik nemara zahteval zakonodajo, ki bo dala njenim vladam moč, prisiliti tako delavce kot delodajalce k izpolnjevanju medsebojnih pogodb. Predsednik je dejal Krocku:

"Ko se bom 20. januarju 1941 umaknil v privatno življenje, ne želim, da bi bila dežela v položaju, v kakršnem jo je bil bon mogel v tem kratkem času, ki mi je na razpolago, rešiti jenih najtežjih in najbolj vznemirajočih problemov, upam, da jih bom vsaj postavil blizu rešitve, da bo imel moj naslednik lažje delo." Absolutno potrebno pa je, da se proces (reševanja teh problemov) takoj prične."

Zaloštna vest
Frank Vidigoj, 1171 E. 58 St. je dobil iz stare domovine žalostno vest, da mu je umrl ljubljeni oče Andrej Vidigoj v starosti 78 let v Veliki Pristavi pri St. Petru na Krasu. V starosti zapušča sina Antonia in hčer Antonijo, por. Penko, dve sestri in mnogo sorodnikov, tukaj pa sina Franka in hčer Louise, por. Kastelic.

Zahvala
Mrs. Josephine Jontez se želi zahvaliti krožku št. 1 Progresivnih Slovencov za lepe cvetlice, ki so ji bile poslane, prvi teden bolezni, katero je srečno prebolela.

Doma iz bolnišnice
Margaret Porenta, 14701 Thame Ave. je danes prišla ib bolnišnico Lakeside. Prijatelji jo lahko obiščejo.

Naciji zahtevajo cerkvena zemljišča

Zahteva je zaenkrat v obilki apela za prostovoljno odpoved, ki pa vsebuje namig: Če ne bo šlo zlepja ...

BERLIN. — Hitlerjeva vlad je apelirala na nemške cerkve, da se odpovedajo delu svojih zemljišč, katere se bo potem razdelilo kmetom brez zemlje. Ta apel pa vsebuje namig, da bo cerkvam zemlja enostavno odvzetja, aki se ne bodo hoteli prostovoljno ločiti od nje. Nacijski minister za cerkvene zadeve Hans Kerrl je apeliral na cerkvene kroge, da sodelujejo z vladom, ki bi rada našla zemlje za male posestnike. Kerrl je tudi dejal, da zahtevajo interes cerkve, da prožijo roko vlad in sodelovanju in se dražejo zemljiščem, češ, ako se pomaga človeku najti dom, je to njegov "duhovni dobrobit".

Nemške cerkve posedujejo približno dva milijona in 470 tisoč akrov polj, travnikov in gozdov. Med glavnimi veleposilstniki so samostani in protestantske cerkve. Nacijski glavni urad je pred kratkim objavil statistiko, ki pokazuje, da nemške cerkve in nekaj večjih veleposilstnikov lastujejo 27 odstotkov nemške zemlje.

SODNIK LAUSCHE SE ZAHVALJUJE

Okraini sodnik Frank J. Lausche nam je poslal sledenje zahvalo, z željo, da jo priobčimo v našem listu:

Tem potom se želim zahvaliti vsem onim, ki so si prizadeli, da je bil banket, ki je bil prirejen meni na čast, tako sijajen in uspešen. Moja iskrena zahvala odboru, ki je stvar pridelil, vsem skupinam, ki so nastopile pri programu, kuhanjam, ki so pripravile tako okusno večerijo v vsem posameznikom, ki so prispevali za krasno zapestno uro in šopek, ki sta mi bila poklonjena! Hvala tudi Mr. Semetu in njegovim mladiškim zborom za avtografirani spominki, Mr. Slapniku st. za krasno cvetje, s katerim je okrasil dvorano in goste, Mr. Mattu Grdinji za lepo dekoriranje odra, Demokratični kosmopolitni ligi, Slov. dem. klubu 32. warde, klubu Mladih demokratov in drugim za krasne šopek! Enako se zahvaljujem vsem posameznikom, ki so mi poslali brzozavne pozdrave in vsem onim, ki so posetili banket! Jaz čutim, da nisem zasluzil tako visokega spoštovanja, kakor se mi ga izkazali naši ljudje v splošnem. Najtoplejša zahvala vsem skupaj! — Frank J. Lausche.

Smrtna kosa
Sinoč je po kratki bolezni preminul Koloman Cupič, stanujec na 1113 E. 74. St. Truplo se nahaja v Jos. Zele in Sinovi pogrebni zavodu. Več poročamo jutri.

Razredi za državljanstvo

Razredi za državljanstvo in angleščino se vršijo v Nathana Hale šoli vsako sredo in petek od 7:30 do 9:30 zvečer. Tečaji so prosti.

V bolnišnici

Frančiška Valentič iz Euclid, O., je bila prepeljana v bolnišnico New Huron na Euclid Ave. in E. 140 St. Operacijo je srečno prestala.

Zapušča brata

Pokojna Mary Novak zapušča v Clevelandu tudi brata Josepha in Antona.

Al Capone je bil rojen trgovcem

Tako pravi clevelandski varnostni direktor Ness, ki je mnenja, da bi bil Capone uspešen v vsaki trgovini.

Al Capone, bivši poglavar chikaškega podzemja in največji trgovec z alkoholimi pijačami za čas probicije, bi bil lahko uspel v vsaki trgovini, je dejal clevelandski varnostni direktor Eliot Ness, ki je v soboto predaval pri banketu klubu Mladih trgovcev, ki se je vrnil v prostor Trgovske zbornice. "Capone je bil naravn; on je znal organizirati in je imel privlačnost; moški so se mu razpridružili", je dejal Ness, ki je omenil Caponeja, ko je analiziral vprašanje, kaj je bilo vzrok, da so mesta včasih prišla pod kontrolo organiziranih gangžev? Te gange, je dejal Ness so postale moč v marsikaterem mestu, ker so lahko korumpirali politički department ali druge veje krajevnih vlad.

"Tekom prohibicije je bilo mnogo ljudi pripravljenih placati, da so pomagali kršiti zakon", je dejal Ness, pri čemer je imel v mislih ljudi, ki so kuvovali alkoholne pijače. "Nato so se pojavile skupine, ki so bile pripravljene zadostiti tej potrebi. Ker so imele velike protekcijske stroške, so se vedala borile med seboj za večji delovrog. Včasih so se zneble tekmev tudi s "palico" (samokresom)."

Ko je bil 18. amendment preklican, so te gange začele na delo producirali alkohol po 32c galon, pri čemer je bila vlad ogoljufana za \$4 pri vsakem galonu (na davku). Ness je nato s primera pokazal, kakšen obseg zavzema industrija nelegalnega alkohola. V Zanesville, O., so zvezni agentje pred kratkim odkrili tovarno alkohola, katere mašinerija je bila vredna 250 tisoč dolarjev in ki je producirala dnevno deset tisoč galon alkohola, kar pomeni, da je bila vlad samo v tem slučaju ogoljufana vsak dan za \$40,000.

Ness je tudi povedal, da je bil prva stvar, ki jo je storil, ko je postal varnostni direktor, da je naročil policijem, da lahko arretirajo vsakega kršilca zakovnov, ne da bi se jim bilo treba batiti, da bodo zato prestavljeni. O korumpiranih policijah pa je dejal, da se jih s prestavljanjem ne more poboljšati. "Treba se jih je znebiti!"

(Dalej na 3. str.)

EDWARD SE BO OŽENIL

LONDON. — Včeraj je prišlo poročilo da se je bivši kralj Edward VIII. odločil, da se bo dne 2. maja poročil z Wallis Simpsonovo, zaradi katere je izgubil prestol. Njena razporoka postane veljavna 27. aprila. V Londonu se bojijo, da bo Edwardova poroka v javnosti zasenčila koronanje njegovega brata kralja Georga VI., ki se bo vršilo deset dni pozneje.

V bolnišnici

Svetkova ambulanca je odprila v Women's bolnišnici Vincenta Peskaria, 20664 Miller Ave. Nahaja se v sobi št. 2, Medical.

Zapušča brata

Pokojna Mary Novak zapušča v Clevelandu tudi brata Josepha in Antona.

Naša zvezda

Redna seja dramskega društva "Naša zvezda" se vrši v četrtek 4. marca ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Gospodinski odsek SDD se naj tudi udeleži.

Direktorska seja

Jutri zvečer se bo vršila direktorska seja tiskovne družbe Enakopravnosti. Vsi direktorji naj bodo navzoči.

Pet jeklarskih družb zvišalo mezde

Delavske mezde so bile zvišane za deset odstotkov. Iste družbe so naznane uvedbo 40urnega delovnega tedna. Mezni povisili so koncesija kompanijskim unijam.

Carnegie-Illinois, največja jeklarska družba, se je začela pogajati z Odborom za industrijsko organizacijo

PITTSBURGH. — Včeraj

sta se zgodila dva važna dogodki

v ameriški jeklarski industriji:

pet velikih jeklarskih

družb je zvišalo temeljne mezde

svojih delavcev in Benjamin F.

Fairless, predsednik korporacije Carnegie - Illinois Steel, največje ameriške jeklarske družbe

in glavne podružnice velekorporacije United States Steel, se je začel pogajati s Philipom Mu-

risonico, glavnim predstavnikom Lewisovega Odbora za industrijsko organizacijo v jeklarski in

popolno neodvisnost Indije in

nasprotuje angleškemu načrtu

zvezne vlade za Indijo. Ta stranka

je pri zadnjih volitvah izvjevala 715 izmed 1,585 v nižjih zbornicah pokrajinskih

parlamentov v Indiji ter dobila

kontrolu nad šestimi, dočim je v višjih zbornicah povsod ostala v manjšini. V stranki se sedaj vrši boj okrog vprašanja,

ali naj stranka prevzame vladu

v provincah, kjer je zmaga, ali naj odkloni sestavo provinčnih vlad ter tako poskusí preprečiti izvedbo novega ustavnega načrta. Opazovalci sodijo,

da se Gandhi ogrevira za prvo

pot.

GHANDI ZOPET V
INDIJSKI POLITIKI

BOMBAY, Indija. — Moh

Včasih je luštno b'lo

— pa je marsikaj, še zdaj tako — Pogled v življenje pred polstoletjem, ko so še naši očetje fantovali

Naši dedje so takrat vedeli še so takrat tudi marsikakšno po-malo o svetu. V vsej stari mo-narhiji je izhajalo komaj 20, po-ustavili v Zvezi petični ljubljanski dobrovoljčki in stavili za 50 buteljk pristnega francoskega šampanja, kdo bo 50 krat ob-hodil Zvezdo krog in krog. Res se je našel zglednik sedanjih sportnikov — paščev, ki mu je zadišal peneči se šampanec. Mahnil jo je na pot vprito kon-trole točno opolnoči in prikora-cal je naokrog petdesetič točno-4 zjutraj. Stavo je dobil, je-li bila lahka ali težka, dana-šnji sportniki bodo že vedeli, kako je s tem rekordom.

Ljubljanci so svoje dni sploh radi stavili. Za stavo je neki postrešek na Šentpeterski cesti popil v duško 2 l vina in pojedel povrh še žlico. Kako je prebavljal, kronist ne pove.

Pred 50. leti so pa imeli Slo-venci že svoje dnevnike in iz-ti-stih let so nam ohranjene marsikatere zanimivosti. V Silves-trovem noči, še več pa na trikra-ljevski dan, je pred 50. leti za-padlo mnogo snega. Debel sneg je zametel celo Gorico, Trst in Pulj. Proga na Trst je bila po-nekod zasnežena do 5 metrov na-debelo in za prenašanje pošte

Sredji januarja je posetila No-transko huda nevihta, treščilo je bilo v Idriji v stolp cerkev sv. Antona, ki je pogorel in zvono-vi so popadel na tla. Sneg je še večkrat na debelo zapadel in takrat še številni volkovi so v hudi zimi samo na slovenskem Koroškem raztrgali 40 goved. Dve 135 ovc. 1 žrebe in 8 koz. Dve sto kg težko medvedko so u-streljili v Loškem potoku, 3 orja-ška medveda v kočevskih gozdovih in notranjskem Javorniku.

Na vsej jadranski obali, od Trsta do Dubrovnika, so takrat nalovili ribiči 8 in pol milijonov kg rib v vrednosti 2 in pol milijona goldinarjev. Ljudje so še pridno zauživali ribe, saj so jih ribiči 5 in pol milijonov kg na mestu odpordali.

Ljubljana je bila pred 50. le-ti v predpustnem času zelo vesela. Številne prireditve so vabi-le na zabavo, najbolj znana je bila "Šepuhovka" v čitalnici. Za-grizeni ljubljanski nemurčji so rajali na starem strelšču. Kak-snega mačka je odnesel z bala-tisti nemurč, ki je tam izgubil svojo zakončino, priča v ta-kratnem hajlanju sestavljen, norčavi inserat v "Laibacher Zeitung":

I ho am Somstag mei Waib valorn, da ehrliche Finda solls am Gmahaus obgem, er grieckt a Moss Wain. — Seppel. Prijeteljčki pustnega rajanja

hčere, vzeli na posodo?

— Žal, res je!

— Vi bi radi z mojim denar-jem živel?

— Prav rad, kajti kot avskul-tant imam jedva toliko, da mo-rem sam životariti.

Trgovec prikima, in pokliče Berto k sebi. Hči mu pove, da ljubi iz vse duše mladeniča.

— Tako . . . tako . . . ti ga

gotovo že dolgo poznaš.

— Da, oče!

— Je-li častit mladenič?

— Gotovo, sicer bi ga ne ljubila.

— Poznaš li njegovo obitelj?

— O, oče, jako dostojni in

pošteni ljudje so!

— No, naposled nimam niče-sar proti tej ženitvi, reče oče,

gre k mizi, vzame 10 stotakov,

pa jih izroči mladeniču:

— Na, sedaj idi in poplačaj dolgove. Opoldne pridi k meni na obed. Kadar boš sam hčer imel, pazi, da dobiš zeta, ki te bo manj stal, nego ti mene:

Tako včasih in danes? Drugi-časi in običaji. Gotovo najza-nimivejša poleg te poroke je bila v predpustu pred 50. leti

pristno domača očet nekje na Štajerskem. Ženin se je pisal

Medved in je vzel za nevesto hčer soseda Mačka. Družica je bila hči posestnika Vrabca, priči sta bila kmets Jelen in Polh, godesa pa Volk in Zajec.

Plesali so starci Ljubljanci

do rane zore in kronist pravi,

da je bila na plesiščih taka gneča,

da je dosegla temperatura "že

visoko stopnjo nad normalno."

Med vrsticami pa tudi ni pozabil povedati, da so se sicer miro-ljubni meščani v predpustu tudi radi kavsal (stepli).

Zima je pritisnila tisto leto še pozno v pomlad. Iz naših kra-jev so izvozili 1200 vagonov ledu, po 70 krajcarjev cent, na Dunaj in pivovarni Dreher v Trst. Z izletniškim vlakom so se vozili Ljubljanci drsat na Bled. Zaradi obilo zapadlega snega so moralni odmetavati težko breme s streh. 250 mestnih delavcev je s 120 vozmi odvajačalo sneg v Ljubljano in mestna občina je izdala po 1000 goldinarjev na teden na kidanje snega. Težak sneg je zrušil streho steklenega salona v Zvezdi na pognjene mize oficirske menze. Pol metra snega je obleža-lo tedaj v Londonu, v zadru je zmrzvala luka. Madrid pa je opustošil silen tornado.

Klub mrazu so se tisto leto zgodaj vračali kljunači iz Afrike. Dva so ustrelili konec februarja pri D. M. in Polju in v Postojni. V tivolskem gozdu so živele še prosto srne in srnjaki ter

so se približali sprechajalem bliže mesta. V Št. Jurju pri Šmarju so ustrelili danes že red-

ko video z dvema mladičema, prav tako redke tri bele planin-ske zajce so upihnili blizu železniške postaje Podnarta in Lesc.

Razen velikega požara dežel-nega gledališča so imeli Ljubljanci pred 50 leti veliko sen-

zacijo z največjim diamantom sveta v svoji sredi. Tako se je namreč pisal zloglasni bandit, ki so ga imeli zaprtega na Žab-jaku. Tivolski gozd je videl

marsikatero tragedijo oficirskih dvobojev.

Po pomladnih povodnjih je prišla velika noč. "Hristos vospres!" Mesto slovanskega veli-konočnega poljuba tlačenemu narodu svojemu pošiljam družbi sv. Cirila in Metoda stotak" je napisal v "Slovenski Narod" pok. rodoljub, župnik Ivan Vr-hovnik, Gorenjec je potegnil na Bled 500 ljudi in je seveda imel zaradi tega tričetrt ure zamude.

Naši dedje so takrat vedeli še so takrat tudi marsikakšno po-gruntali. Tako so se neko noč

narhiji je izhajalo komaj 20, po-ustavili v Zvezi petični ljubljanski dobrovoljčki in stavili za 50

buteljk pristnega francoskega

šampanja, kdo bo 50 krat ob-

hodil Zvezdo krog in krog. Res

se je našel zglednik sedanjih

sportnikov — paščev, ki mu je

zadišal peneči se šampanec.

Mahnil jo je na pot vprito kon-trole točno opolnoči in prikora-cal je naokrog petdesetič točno-

4 zjutraj. Stavo je dobil,

je-li bila lahka ali težka, dana-

šnji sportniki bodo že vedeli,

kako je s tem rekordom.

Ljubljanci so svoje dni

sploh radi stavili. Za stavo je

neki postrešek na Šentpeterski

cesti popil v duško 2 l vina in

pojedel povrh še žlico. Kako

je prebavljal, kronist ne pove.

Za zdravje takratne Ljubljane

je zanimiva stava 81 letnega in

75 letnega meščana. Za sto

goldinarjev sta stavila da v Ljub-

ljanci ni več kot 50 sedemdeset-

letnih Ljubljancov. Stavo je

drugi zgubil, kajti neki urad-

nik, ki je šel takoj na delo, je

že prve dni naštrel 231 starčkov

med 70. in 80. letom.

Slovenci so bili pred 50 leti ne-

samo dokaj starejši, temveč tu-

nje postaje so morali najeti 90 di

rodotvitnejši. V Dobu pri

nosačev. Po meter na debelo

Domžalah je štelo 5 bratov 392

zasneženem Barju je oral vrh-

let. Najstarejši brat je bil star

86, drugi 84, tretji 82, četrти 71

in peti 69 let. V Vipavi sta dva

zlatoporočenca z ženinovo ma-

terjo skupaj štela 250 let. Starci

mati je ob sinovi zlati poroki

imela okrog sebe 14 otrok, 43

vnučkov in 71 pravnukov. Od

ene same družine 121 živih po-

tomcev . . . Ljudje, ki so pred

50. leti umirali nad 100 let starci,

v takratni dnevnici kroniki niso

bili redki.

Zanimiv primer mišljenja lju-

di, njih sodbe o bogastvu in

poštenju pred 50. leti, je na-

slednja resnična zgodbica, ki je

je kronist otel pozabi.

Neki avskultant se je zalju-

bil v trgovčevu hčer. Dekle mu

je ljubezen vračalo in nasvet-

ovalo: — Pojd k očetu, prosi-

ga za roko. Ne bo ti je odrekel,

ali ne smeš mu zatajiti svojih

gromotnih sredstev. Če po pravici

poveš, mu bo ugajalo in vse bo

v redu!

Uradnik je res stopil pred

očeta:

— Dobro jutro!

— Dobro jutro! Česa želite?

— Da odkritosrečno povem,

roko vaše hčere Berte.

— Tako . . . tako, ali imate

kaj premoženja?

— Ne, prav nič.

— Torej imate pač brez dvo-

be dolgov?

— Imam.

— Koliko?

— 800 goldinarjev.

— Vi ste celo frak, v katerem

ste prišli prosit za roko moje

— Povodenj davkov nikoli ne poneha

Fairlessom in Philipom Murray-

em je prišla brez predhodnega

obvestila in pomeni, da je ta

na največja jeklarska družba pri-

znala Odbor za industrijsko or-

ganizacijo kot pravomočnega

zastopnika svojih delav

Carica Katarina

Zgodovinski roman

Spomnila se je, kako je prišla nekoč pri neki vojaški svečanosti nenadoma v zadrgo, ker je opazila, da je pozabila svoj zlati portape, ki bi moral krasiti njeni sablji.

Takrat je bila namreč oblečena v vojaško uniformo.

Ogledovala se je, ne vedoč kaj bi storila, ko stopi nenadoma k njej neki mlač častnik, poklekne pred njo in ji ponudi svoj zlati portape, ki ga je snel s svoje sablje.

Takrat se ji je zdelo, da mora tega mladega poročnika dvigniti in poljubiti pred vsemi svojimi vojaki.

Ta trenutek je bil za Katerino odločilen.

Ta mladi častnik je bil — Aleksander Potemkin.

Pozneje sicer Potemkin nji prišel več pred njene oči, toda Katarina le ni mogla pozabiti mladega in lepega častnika, dokler ga ni nekaj let pozneje ponovno odkrila v vrstah Preobrazenskega garde.

Ko se je Katarina spomnila Potemkinu, je začutila v svojem srcu neizmerno sladko čuvstvo — zaprta je oči in je hotela umreti z njegovim imenom na ustnicah.

Nenadoma pa se Katarina zdrzne.

Začutila je na svojem obrazu nekaj mrzli dotik.

Začutila je dih neke živali.

— Ha, volk — volk!

Ne, — ni bil volk, — vsaj ni bil volk na štirih nogah, — zverina je bila v človeški podobi — bil je Subov.

Subova se je lotil smrtni strah.

Zaničevani strahopetnež, Platon Subov je skočil s svojega sedeža v kočijo in je padel poleg carice na tla.

Pograbil je vse odeje, ki so se nahajale v kočiji in se je zavil v nje, kakor da bi se hotel na ta način zavarovali pred volkovimi.

— Ne, nočem umreti, je kričal Subov. — Volkovi — volkovi — velika carica Katarina, izgubljena sva, — toda jaz nočem umreti!

Oh, da ne bi bil nikoli prišel sem, — prokleta bodi misel, ki me je spravila v to pustinjo, — oh, da bi bil vsaj ostal v Petrogradu, kjer sem tako lepo in mirno živel!

Glej, so že tu, — za nama so, — bežite, konji, hitrej!

— Norec, — ga prekine carica, — kje imaš vajeti?

— Vajeti — vajeti, — zajecija Subov, — jaz sem jih — jaz sem jih izpustil iz rok, sam ne vem, kje so!

Katarina krikne in skoči s sedeža.

Ko je skočila, ji je padel s krila težki predmet in se je glasno skotali iz kočije.

Oh, Bog, to je bila njena puška, — edino dobro orožje, ki ga je še imela v svojem nevarnem položaju.

Ona je seveda ni mogla niti pomisliti na to, da bi pobrala puško, kajti če bi se le sklonila iz kočije, bi postala žrtev lačnih in divjih volkov.

Izgubila je svojo puško, toda zato je imela še svoj revolver toda — vajeti — —

Vajeti je zopet morala dobiti v roke.

Konji so vlekli vajeti po zemlji.

Katarina se obrne k Platonu Subovu in vzklikne odločno:

— Naprej, — ti si izpustil vajeti, ti jih moraš zopet pobrati!

— Jaz? — odvrne Platon Subov, ki se je močno prestrašil, — kako naj jih pobrem, kako se jih naj polastim, — ali naj morda skočim iz kočije?

— Da, skoč! To je tvoja dolžnost! — Ali hočeš morda, da

Jaz poznam mnogo boljšo sredstvo.

Subov je prestrašeno buljil v carico.

Noge in roke je imel otrple, — v ustih ni mogel več premikati jezika in čeprav se je trudil, ni mogel nobene besede spraviti iz sebe.

Brez razumevanja je gledal Katarino, — zdelo se je, da ni razumel, zakaj ga je tako nenadoma pograbila in dvignila z njegovega sedeža.

— Poslušaj me, Platon Subov, v naglici ti hočem nekaj povediti, — zakliče carica Katarina.

— Ti misliš, da si ubil Aleksandra Potemkina, — vedi torej, podli lopov, da si se zmotil!

Ti nisi iz zasede napadel njenega, nisi pahlil Potemkina v tatarski prepadi. — Ne, prisegam ti pri zveličanju svoje duše, meni pa je prisega sveta, — da se nahaja Potemkin živ in zdrav v samostanu svetega Nikolaja, kjer se mu dobro godi in kjer je svoboden. Tam bo stal samo takoj dolgo, dokler ga ne bom poklical nazaj v svojo prestolnico, v Petrograd!

Takrat bodo zvonili po cerkvah zvonovi, vzklikanje, navdušenje in zastave bodo pozdravljale njegov prihod, — on bo z menovlad kot moj sovlar!

Oni nesrečne pa, ki si ga umoril v pahlil v tatarski prepadi, je nekdo drugi, to je bil neku tuji trapist!

Takrat se nisi zgražal, takrat ti ni bilo hudo! Sedaj pa, ko si sam v nevarnosti, ko se te je lotil strah —

— Blazen sem od strahu, — zakriči Subov in se primez obema rokama za svoje lase. — Blazen sem, Katarina, ne vem več, kaj delam, kaj govorim in kaj mislim!

— Ha, poglej volkove — sedaj že tečejo poleg kočije! Ali čutiš njihov strupeni, smrdljiv dih?

— Oh, poklepniva na dno kočije, — tam nazu volkovi ne bodo mogli opaziti!

— Zdi se mi, da ti je strah zmesjal pamet, — mu odgovori carica Katarina in ga zaničljivo pogleda.

Zadnjikrat ti ukazujem, da pobereš vajeti, — na vsak način jih morava zopet dobiti v roke!

Katarina potegne volnenoodejo, pod katero se je skril Platon Subov in mu resno pokaže vajeti, ki so se vlekle po cesti.

— Ali boš šel? — vpraša carica.

Hiro skoči na cesto, nato pa se zopet popni na kočijo, ko boš pobral vajeti. To bo trajalo kmaj dve sekundi.

Jaz pa bom medtem sprožila samokres in strel bo žival prestrašil, — bodi torej pogumen, če boš spremenil, se ti ne bo ničesar zgodilo!

— Ne morem, — zajecija Platon Subov, ki je s široko odprtimo očmi buljil v carico, znoj pa mu je obilil čelo. — Ne zahtevaj tega od mene, samo tegaga ne!

Streljaj, — moja roka se tres, — ne morem več meriti, — streljaj na onega volka, ki mu visi rdeči jezik iz žrela, ki mu žarijo oči — streljaj, streljaj!

Jaz poznam boljše sredstvo, kako bom zadržala nekolkominut volkove! — zakriči Katarina in pograblji z obema rokama Platona Subova za prsi.

Naše čitatelje opozarjam na koncert našega tenorista Louisa Belleta, ki se bo vrnil v nedeljo 7. marca v Narodnem domu na St. Clairju. Ne zamudite ga! — Vstopnice dobite pri nas ali v slavičarni Mrs. Makovčeve v S. N. Domu.

V najem

Odda se v najem 4 velike sobe, klet in podstrešje. — 965 Addison Road.

da se sramujem, ker sem pripadala nekoč tebi, sramujem se, ker sem se ti udala, — toda sedaj bom vsaj preprečila, da se pozneje ne boš mogel bahati s svojimi uspehi in mojo slabostjo.

Sedaj te bom vrgla na cesto, ti bojazljivec!

Vrgla te bom med volkove!

Tu imate, črne zverine, pazite, vrgla vam bom zver, ki jo raztrgajte, zver, ki je tisokrat hujša, kakor pa so volkovi.

Katarina potegne z vso svojo močjo Subova na rob kočije.

— Ne brani se, prijatelj, ne upraj se, — v tem trenutku je žena močnejša kakor pa si ti!

Volk, poberi se k volkovom!

Platon Subov strašno zakriči, nato pa . . .

Katarina je izračunala, da ima še samo deset minut do gostilne. Cesta je bila sedaj mnogo boljša, kakor pa poprej.

Tam so jo pričakovali, če bo dosegla tja, bo rešena!

Volkovi se najbrž ne bodo upali za njo na vas.

Volkovi so namreč zelo plašljivi in bojazljivi in se nikoli ne upajo približati človeškim bivališčem, razen če jih k temu prisili strašen mraz in lakota.

Sedaj je šlo Katarini torej za to, da doseže jaso.

Ali bodo mogli konji vzdržeti ta silni napor?

Uboge živali so bile že zelo izmučene.

Posebno sprednji konj je komi in ostriimi zobmi.

rina obupovala, toda sedaj je bila zopet popolnoma mirna.

Razen tega ji je ugaljalo, ker je vedela, da se je maščevala osovraženemu Platonu Subovu.

Misel, da ta podli ubijalec ni več na svetu, jo je mirila in kreplila, sedaj pa — sedaj je bila zopet hladnokrvna in je mislila sama na svojo rešitev.

Toda volkovi so neprestano zasledovali kočijo.

Nekaj pa jih je vendar zastalo tam, kjer so ležali ostanki Subovega telesa. Lizali so po zemlji tudi zadnji kapljico krvi in glodal kosti, ki so nekoč prisadale bivšemu caričinemu miljenju, grizli so jih s svojim mogočnim zobovjem in srkalni iz njih mozeg.

Toda volkovi so zasledovali caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.

Tako je zasledovalo caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres

in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.

Tako je zasledovalo caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres

in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.

Tako je zasledovalo caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres

in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.

Tako je zasledovalo caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres

in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.

Tako je zasledovalo caričino kočijo sedaj le še približno deset volkov.

Katarina progleda svoje oči.

Imela je samo en samokres

in v njem samo tri naboje.

V najboljšem slučaju bo mogla ustreliti tri volkove.

Ostalo jih bo torej še vedno sedem in to bo dovolj, da bo sedemkrat ubili in raztrgali.

V eni roki je držala carica Katarina vajeti, v drugi pa samokres.